

תת"ע 8220/10/20 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו רקייק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 8220-10-20 מדינת ישראל נ' אבו רקייק
תיק חיצוני: 34212628183

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אברהם אבו רקייק

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול גזר הדין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
- במסגרת בקשה זו, גם ביקש ב"כ המבקש להורות על הנפקת אישור הפקדה בתיק זה מיום סיום פסילה שתלויה ועומדת כנגד המבקש במסגרת תיק אחר (סיום פסילה מתאריך 6.9.2021), שם הופקד תצהיר חלף רישיון מטעם המבקש ולפיו תוקף רישיונו פג משנת 2013.4.3.
2. על פי האמור בדוח, שמספרו 34212628183 לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה בזמן פסילה בגין פסילה קצין, עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, עבירה מיום 2.10.2020.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 25.11.2020 המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר ובו מועד הדיון והוא חתום עליו.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון בעניינו, שכן תודעתית לא ידע על מועד הדיון.
- עוד טען ב"כ המבקש, כי המבקש פנה לעורך דין שיופיע בשמו ואולם עורך הדין לא התייצב לדיון.
- עוד טען המבקש, כי בעניינו מתקיימות נסיבות אישיות, משפחתיות וכלכליות שבכוונתו לטעון בפני בית המשפט בשלב הטיעונים לעונש.
- סניגורו אמר לו שהדיון נדחה, כמפורט בגוף הבקשה. לטענתו גרם לו עיוות דין היה ולא יתן לו יומו.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה, המשיב קיבל כתב אישום במסירה אישית והוא חתום על מועד הדיון אליו הוזמן.
- עוד טענה המשיבה, כי טענת המבקש כי פנה לעורך דין אין בה ממש כי האחריות מוטלת על המבקש לברר את מועדי הדיון ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.
- עוד טענה המשיבה כי אין בעונש שהוטל על המבקש כדי לחרוג ממתחם הענישה.
- דין**
6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
 - האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
 - השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא יתן לו יומו.
 טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8: "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."
7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.
- ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):
 - "אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, למקל ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"
 - ובהמשך:
 - "כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".
8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה ברור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסבר עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).
9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.
- באשר לטענת המבקש כי לא ידע תודעתית על מועד הדיון, הרי שטענה זו דינה להידחות מכל וכל.
- כפי שטענה המשיבה, המבקש קיבל כתב אישום מסוג מסירה ביד ובו מופיע מועד הדיון אליו הוזמן המבקש. המבקש אף חתום על כתב האישום.
- כתב האישום מסוג הזמנה לדיון מסירה ביד סרוק בתיק בית המשפט.
- נראה כי אין למבקש אלא להלין על עצמו באשר לאי התייצבותו.
10. זאת ועוד, בנוגע לטענה כי היה מיוצג אותה עת ובא כוחו לא התייצב לדיון, הרי שמעיון בתיק בית המשפט עולה כי בתיק קיים יפוי כוח של עורך דין אחר. יפוי הכוח נסרק לתיק בתאריך 14.10.2021 ועליו חתום הנאשם בתאריך 8.3.2020 ולפיכך מדובר ביפוי כוח שנחתם והוגש תקופה משמעותית לאחר שהמבקש כבר נשפט בהעדרו.
11. המבקש לא סיפק כל הסבר לשיהיו הממושך שבהגשת בקשה זו, בשים לב שיפוי הכוח של עורך דינו הקודם הוגש לתיק בית המשפט ביום 14.10.2021 וממועד זה אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי ידע על פסק הדין בהעדר.
12. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ **סאלם** שלעיל:
- "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיית שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."
- המבקש טוען לקיומן של נסיבות אישיות, משפחתיות וכלכליות לשלב הטיעונים לעונש ואולם מהותן של אותן נסיבות כלל לא פורטו בבקשה.
13. באשר לעונש, המבקש נדון לעונשים הבאים: פסילה בפועל לתקופה של 10 חודשים, פסילה על תנאי 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס 2000 ₪.
- אין בעונש שהושט על המבקש כדי להחמיר עימו ואכן, כטענת המשיבה, מדובר בעונש הנמצא בתוך מתחם הענישה.
14. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרונות סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**
- ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):
 - "לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנונתת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".
15. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, ממלא לא שוכנעתי כי יגרם לעיוות דין במידה ולא יתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.
16. הבקשה נדחת.
17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ב, 15 מאי 2022, בהעדר הצדדים.